

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Francisci Toleti S. R. E. Cardinalis Summa Casuum
Conscientiæ, Sive De Instructione Sacerdotum Lib. VII**

**Toledo, Francisco de
Coloniæ Agrippinæ**

45. De effectibus suspensionis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40916

sionem ipso facto, cum dicitur, suspendimus, vel sit suspensus, vel quid simile. Aliquando est comminatio, vt cum dicitur suspendatur, vel suspendendus est, vel verbum simile, vt dicitur in materia de excommunicatione; multa enim quae ibi dicta sunt, communia sunt cum suspensione, & illud maxime de nullitate etiam suspensionis post legitimam appellationem latae, & idem de suspensione ante appellationem lata respectu spiritualium per cap. is cui. de sent. excom. lib. 6. Secus autem respectu temporalium: nam in hoc casu appellatio etiam obsequens suspendit executionem sententiae suspensionis, secundum Abb. in c. pastoralis §. verum quia, num. 11. de appel. Gl. in d. c. is cui. ver. sequens, & idem etiam, quando appellatur a sententia suspensionis a beneficio: talis enim appellatio similiter suspendit, vt notat Abb. in c. pastoralis, §. verum quia, num. 11. de appel. gloss. in c. is cui. de sen. excom. lib. 6. ver. sequens, sic interim retinet possessionem, d. benefic. vt dicit Boic. in Apostolicae in fin. de excep.

Finis autem suspensionis est idem, qui & excommunicationis; Ecclesia enim animarum utilitatem intendit, quando corrigit, & castigat.

De effectibus suspensionis.

CAPVT LXV.

Quidam sunt effectus suspensionis, quorum primus est. Suspensus exercens id, in quo est suspensus, peccat grauiter, & peccatum est ex suo genere mortale, arg. text. in c. 2. de maior. & obedi. Suspensus tamen in aliquo non peccat, si faciat ea, in quibus non est suspensus. Peccat ergo, qui suspensus ab ordine aliquo actum illius exercet. Peccat, qui suspensus ab officio, seu iurisdictione excommunicat, vel aliquem exerceat talis officij actum, & qui suspensus ab ingressu Ecclesiae ingrediuntur, vt ad sit diuinis officijs, & qui suspensus a praedicatione praedicat. Similiter de alijs.

Secundus effectus est, suspensus ab ordine, vel ab aliquo includente suspensionem ordinis, non solum peccat, si actum talis ordinis exerceat, sed etiam fit irregularis. deducitur hoc ex cap. cum aeterni. de sent. & re iud. in 6. & cap. 1. de sent. excom. eod. lib. & omnes Doct. in hoc conueniunt; illi enim Canones licet secundum Archid. sint restringendi quoad ca-

sus ab

sus ibi expressos, tamen contrarium est verum, & sic dictos Canones generaliter procedere de quacunque ordinis suspensione, & declarare, non autem de nouo statuere, tenuerunt ibi Gemin. Ioan. Andr. & alij. Quod locum habet, siue suspensio sit ab homine, siue à iure, siue in certum tempus, vel donec poeniteat, si tempore suspensionis diuinis se immiscuerint, secundum magis communem sententiam, licet quidam cōtrarium probare conentur, vt per Couar. in Clem. si furiosus i. p. relect. §. i. num. 5. in fin. Ex quo aliqua sequuntur.

Primo suspensus ab actiua collatione sacramentorum, si conferat, peccat, & efficitur irregularis, quia conferre actus ordinis est. At verò suspensus à passiuā tantum susceptione sacramentorum, licet peccet suscipiens, non tamen fit irregularis, quia suscipere non est actus ordinis. ita habet Silu. verb. suspensio. §. 5.

Secundo suspensus à collatione sacramentorum, si baptizet non solemniter, sed eo modo, quo laicus potest baptizare, non efficitur irregularis, vt habet Hosti. c. 1. de sen. excom. quia talis collatio nō est ordinis, nisi baptizet solemniter tanquam sacerdos.

Tertio suspensus ab ordine maiori non peccat, nec fit irregularis, si exerceat actum minoris, quia nō est suspensus ab eo. Secus, si suspensus in minori exerceat maiorem, quia suspensus est ab eo per ea, quæ diximus superius.

Quarto, suspensus ab ingressu Ecclesie, si celebret in ea, peccat, & fit irregularis, quia suspensus est ab ordine exercendo in ea. ita habetur in c. is cui. de sent. excom. in 6. quamuis autem peccet ibi audiendo diuina, non tamen est irregularis, quia audire non spectat ad ordinem. ita habet Gemin. in prædicto c. is cui, num. 4.

Quinto, suspensus ab officio prædicatiōis, licet peccet prædicando, ac ipso facto sit excommunicatus. Clem. cupientes, §. quibus, circa si. de poen. & ibi Anear. nu. 10. non fit irregularis, vt habet Calder. Clem. cupientes, de poen. & Ang. suspensio. 3. §. 8. quando non est actus ordinis; secus si solemniter, ac ex suo officio prædicaret, quo casu fieret irregularis, vt dicit Nauarr. in sum. c. 27. nu. 163.

Sexto suspensus ab administratione Ecclesie, tam in temporalibus, quam in spiritualibus celebrans, non est irregularis, quia talis non est suspensus ab ordine. ita habent Ioann. Andr. & Panorm. in c. si quorundam, num. 8. de solut. Denique

id generaliter obseruandum est, numquam suspensum excedendo actum, à quo est suspensus, effici irregularem, nisi quando ab ordine est modo aliquo suspensus, & exercet actum ordinis, à quo suspensus est.

Hic tamen aduertendum est, quando aliquis est à Canon suspensus, propter defectum corporalem, propter quem prohibetur promoueri, talis, si promouetur, & celebret, licet mortaliter peccet, non tamen efficitur irregularis. ita habet Panorm. cap. si celebrat. num. 2. de Cler. excom. ministr. posth. In no. num. 3. & est communis sententia, quam seruat Romana Curia, quæ simpliciter dispensat cum talibus super defectu, & super irregularitate contracta ob celebrationem, vel ordinationem ante dispensationem obtentam, nec de illa fit aliquo mentione, vt testatur Host. in d. c. si celebrat. verb. & hoc apparet colum. 2. de Cleri. excom. ministr. Huius doctrinæ ratio est ea, qui enim ex defectu corporis celebrare non potest, non est verè suspensus, sed irregularis, vt dicemus postea. Suscipiendi autem ordines non contrahit ipso facto aliquam iuris suspensionem: inde procedit, vt etiam celebrando non incidat in aliquam irregularitatem præter eam, quæ erat ex corporis vitio seu defectu.

Tertius effectus est, suspensus priuatur communione illorum in eo, in quo est suspensus, ita vt peccet communicando cum alijs, & peccet etiam, qui in tali actu cum eo communicat; vt, qui recipit sacramenta à suspenso à collatione sacramentorum, & qui audit à suspenso ab ordine, & qui inducit etiam ipsum ad talem actum; quod si actus suspensionis non pertinet ad diuina, id est ad ordinem aliquè, non est mortale, sed veniale ex parte participantis cum eo communicare, sicut diximus de excommunicatione. Hæc intelligenda sunt de suspenso denunciato nominatim per extrauag. ad curiam da. de qua superius diximus.

Quartus effectus est, suspensus à beneficio non censetur ab officio suspensus secundum ferè omnes; non enim est officium accessorium beneficio hæc est communis doctrina, quam tenet Calder. Clem. cupientes de pœnis. An verò suspensus ab officio simpliciter sit suspensus à beneficio, extant opiniones, nam beneficium videtur accessorium officio iuxta Gloss. cap. latores de Cleri. excomm. ministr. sed probabilius est, quod tenet Panorm. Clem. cupientes allegata. num. 7. vbi sic inquit. Aut aliquis est à iure suspensus ab officio, & is censetur etiam

suspens

suspensus à beneficio, arg. can. præter d 32. aut est ab homine suspensus ab officio, & tunc, aut in sententia fit mentio etiam beneficii, & tunc sententia est seruanda, aut non fit mentio, sed tantum simpliciter ab officio suspēditur, nec apparet de mente suspendentis, an uoluerit etiam à beneficio suspendere, tunc aut suspensio fertur propter crimen, siue aliam causam grauem, & eo casu censetur esse suspensus à beneficio iuxta cap. inter. de purga. can. aut fuit suspensus propter infamiam, scandalum, aliam ue leuem causam, & eo casu talis suspensio non extenditur ad beneficium, arg. 2. q. 5. can. presbyter. Si tamen hoc casu suspensus contemnat suspensionem, seu fit in mora absolutionem petendi, debet ei beneficium subtrahi, vt in cap. cum bonæ. de atar. & qualita. facit etiam cap. fin. de elect. Hæc ex Panorm. & est doctrina à pluribus recepta. Mihi tamen probabilius dicendum videtur, quod suspensus ab officio simpliciter, siue à iure, siue ab homine, vbi non fit mentio beneficii, non inducit suspensionem à beneficio absolute, nisi quantum ad ea, quæ sunt in beneficio pertinentia ad officium; vt, quando est beneficium iurisdictionem habens, vel aliqua alia quæ sunt officij. Tunc autem non potest suspensus ab officio percipere eos fructus, quos obtinet ratione officij, si tamen est beneficium simplex nihil habens admistum officij; suspensus ab officio non est suspensus à beneficio, potestque percipere fructus illius: cum enim in iure, & sententia ab homine aliqua suspensio feratur ab officio, aliqua ab officio, & beneficio, frustra adderetur (à beneficio) si in priori comprehendatur.

Quintus effectus est. Suspensus ab officio nec potest eligere nec eligi in beneficium aliquod, c. cum dilectus. de consue. adiuncta Glo. nec potest excommunicare, nec conferre beneficium, cap. quia diuersitatem. de concess. præb. Suspensus tamen à beneficio potest eligere per Gloss. c. cum Vinroniensis, de elect. quia hoc est officij, vt notat Henr. Boic. in c. Apostolicæ, num. 5. de excep. tamen non potest recipere redditus beneficii, nisi ad modicam sustentationem, si est pauper, & sit suspensus propter delictum: nam si propter contumaciam, etiam illa modica sustentatione priuatur, ea ratione, quia si vult potest resipiscere. Abb. in cap. Apostolicæ, num. 7. & ibi Fely. num. 9. de excep. Couar. variar. resolut. lib. 3. cap. 13. & dicti fructus conuertuntur in utilitatem Ecclesiæ, secundum Ioan. de Imol. in c. sicut, colum. 3. circa si. de cohab. Cler. & mulier. Cuius tamen

dictum

dictum limita in iusta suspensione: nam si esset nulla, vel iusta, secuta absolute restitueretur suspensio, ut per Couar. vbi supra.

Non potest etiam talis suspensus bona beneficii administrare, nec pro illis nomine proprio agere, ut notat Abb. in cap. Apostolicae num. 5. 6. de excep. implicat enim inter se, ut patet dicit, quod sit à beneficio suspensus, & pro illo possit agere, & administrare, essetque simplex clericus, beneficio priuatus, secundum Gemin. in cap. 1. §. quia vero, num. 1. de elect. lib. 1. Prælati vero censeretur ipso iure priuatus, ut notat idem Gemin. in c. cupientes §. cæterum, nu. 2. eod. tit. & libr. Et generaliter non potest se intromittere in pertinentibus ad beneficium, à quo est suspensus, ut per Abb. vbi supra, nu. 8. & ibi Boic. num. 6. An autem eligi possit, vel illi possit conferri beneficium distinguendi sunt nonnulli casus; aut enim suspensio est à iure lata pro crimine, vel offensa non concernente certum beneficium, vel certam Ecclesiam, & tunc non potest, quia ius vbi que ligat. Aut à iure fertur pro crimine concernente certum beneficium, vel Ecclesiam, & tunc in illa Ecclesia non potest acquirere beneficium; in alia autem sic, ut notat Henric. Boic. in c. cum dilectus, num. 13. de consuet. per iura deducta per ipsum. Si verò suspensio est ab homine, puta ab Ordinario, & generaliter lata ab omnibus beneficijs iurisdictionis eius, tunc durante suspensione, suspensus non potest in iurisdictione illius aliquod beneficium acquirere; quod si à certa Ecclesia est suspensus, in ea non potest acquirere beneficium, extra eam potest. Si tamen indistinctè sit lata suspensio ab omni beneficio, tunc nec in territorio, nec extra poterit suspensus obtinere beneficium, ut notat Henric. Boic. vbi supra. Executio tamen debet fieri per Iudicem territorij secundum Abb. in c. pastorellis, §. verum, num. 21. de appel.

De absolute à suspensione.

CAPVT LXVI.

Suspensio aliquando aufertur absque absolute vlla, in quo ab excommunicatione differt, quæ nunquam absque absolute tollitur; quando enim suspensio est ad tempus aliquod imposita, tempore transacto cessat suspensio absque absolute, & suspensus potest exercere id, in quo suspensus

erat,